

Overweging Karmelfeest 2026

Lezingen: 1 Kon 18, 42b-45a

Gal. 4, 4-7

Evangelie: Joh 19.25-27

De woorden uit de heilige schrift welke vandaag tot ons zijn gekomen kunnen ons verbinden met de huidige situatie wereldwijd, waar zoveel aan oorlog en geweld plaatsvindt, welke onnoemelijk veel pijn, dood en schade doet aan menselijkheid en onderlinge verhoudingen.

De profeet Elia en Maria, zijn niet blind voor wat mensen elkaar aandoen, het vele leed in de wereld, maar beiden staan in dienst van de Levende, bevrijdende God.

De woorden: Uw wil geschiede, dragen beiden mee in hun hart..

Elia bevindt zich vandaag op de berg Karmel.

Wat bewoog Elia naar deze plek? Wat zocht of verlangde hij daar te vinden?

Wat heeft zich hiervoor afgespeeld?

De weg welke Elia gegaan is als profeet, staat zo sprekend verbeeld hier in de bogen van de kerk.

Elia, die Koning Achab ter verantwoording roept vanwege zijn gedrag: het aanbidden van afgoden. Daarmee vervreemde Achab zichzelf en het volk om hem heen van de God van zijn voorvaderen.

Door Achab 's gedrag zou de regen uitblijven aldus de boodschap van de profeet Elia.

Hierna trekt Elia zich terug in het dal van de Kerit, waar raven hem voeden.

Maar ook daar ontbreekt na enige tijd de nodige regen om het land vruchtbaar te maken en de dorst te lessen.

Dit gebeuren kan ons in verbinding brengen met de werkelijkheid van deze tijd, waarin vele mensen uit lijfsbehoud, op de vlucht zijn, verlangend en zoekend naar een veilig onderdak en voedsel om hun honger te stillen.

Tegenover al die mensen die hunkeren naar een menswaardig bestaan, zijn er wereldleiders die zich gedragen alsof zij God zijn.

Zij houden mensen valse waarheden voor ten gunste van eigen eer en macht.

Bart Brandsma noemde, vorig jaar september bij onze startdag, het gevaar van de groeiende polarisatie, valse waarheden ten gunste van eigen eer en macht

Ja, dan zie ik de profeet Elia staan op de plek van het stille midden.....

Elia zette zich neer op de berg Karmel, in een gebogen houding, zo hoorden we vandaag, een biddende nederige houding, terwijl hij zijn dienaar deze berg hogerop stuurde, om hopelijk een teken van ommekeer ten gunste van het heel het volk te zien, het volk dat zich opnieuw had toegekeerd tot de God van Israël.

Elia's verlangen en vertrouwen op Gods barmhartigheid,
en evenzo van zijn dienaar, werden zeker op de proef gesteld,
want pas nadat Elia zijn dienaar voor de 7de keer de berg op stuurde,
nam deze aan de horizon een heel klein wolkje waar.
Een vreugdevol teken voor Elia, het land zou spoedig weer vruchtbaar worden,
de Eeuwige ziet genadevol om naar zijn mensen.
Enkele theologen zien in dit wolkje aan de horizon een voorteken van de
geboorte van de lang verwachte verlosser van Godswege.
God komt ons mensen nabij, Hij doet zijn naam recht; zoals eens aan Mozes
geopenbaard; Ik ben die Is, Ik Wezer.
Deze belofte brengt ons bij de woorden van de tweede lezing van vandaag.

Toen de volheid van de tijd gekomen was, zo begint Paulus zijn brief aan de
Galaten. De volheid van de tijd – het moment dat Maria haar kind,
de langverwachte bevrijder van Godswege ter wereld bracht.
Paulus spreekt van een vrouw, noemt Maria niet bij naam.

Dat raakt me..
Schept Paulus hiermee ruimte, voor eenieder die evenals Maria, in zijn of haar
leven Gods liefde in zijn/haar hart alle ruimte geeft?
En deze liefde zo steeds weer opnieuw geboren laat worden?
Godelijke liefde welke in en door Jezus tot ons is gekomen,
en geleefd en gedeeld wil worden, steeds weer?

Liefde als Werkwoord.
Liefde welke steeds weer bodem zoekt in mensenharten?
Liefde die voeding zoekt. Voeding in de stilte,
voeding in een biddend leven, voeding in ons omgaan met elkaar.

Jezus bevrijdde door zijn levensweg, zijn woorden en daden, velen van
ondragelijke lasten, en van de vele opgelegde regels vanuit de Joodse wet, zo
hoorden we bij Paulus.
Jezus bewerkstelligde een ommekeer ten goede, verbond mensen tot broeders en
zusters. Broeders en zusters welke deelgenoot mogen worden van de Geest die
Hem bezielde, Gods Geest.

Dit gegeven kan ons stil maken...
deelgenoot mogen worden van de Geest die Jezus bezielde, Gods Geest.

God, Wezer, die ons roept tot zijn medescheppers van liefde, gerechtigheid en
barmhartigheid, en dit ten gunste van zovele kwetsbare, ongeziene medemensen.

Maria, moeder van Jezus, mag ons daarin tot voorbeeld zijn,
Maria, draagster van Gods bevrijdende aanwezigheid in ons midden.
Maria, hoe ze eens haar loflied, het Magnificat zong, tot de Heer.
Maria, moeder maar evenzeer leerling van haar Zoon.

Vandaag worden we in het evangelie geconfronteerd met een onmenselijk
pijnlijk moment uit Maria's leven, wanneer ze staat onder het kruis van haar
geliefde Zoon en leermeester.

Mij raakt het dat in het moment van dood, van verlies, van diepe duisternis,
Jezus mensen waar hij veel van houdt met elkaar verbindt,
aan elkaar toevertrouwd,
Maria aan Johannes en Johannes aan Maria.
Waar dood en duisternis de zichtbare werkelijkheid is,
is de onmeetbare liefde, zorg, toewijding en verbinding,
wat Jezus als erfenis ons schenkt.

Is dit niet door de dood heen, nieuw leven aanreiken?
Vergeving schenken en boven de diepste ellende uit,
de kracht van Goddelijke liefde en trouw zichtbaar maken?

Het is veel wat de woorden uit de heilige schrift, ons vandaag als voedsel voor
onderweg aangedragen heeft.

Woorden die ons voerden naar de berg Karmel, de plek van stilte, gebed, van
hoop en verlangen, van broeder en zusterschap, van Godsontmoeting.
En de plek waar velen zich gedragen weten onder de bescherming van
Maria, Onze lieve Vrouw van de berg Karmel.

Dat wij met Elia en Maria, biddend leven, de stilte ruimte geven, opdat we
horen en zien hoe Wezer ons allen roept, ten gunste van heel zijn schepping.

Zenderen, 16 juli 2026
Els Bos- Hendriksen